

Sygn. akt III RC 637/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 grudnia 2021 r.

Sąd Rejonowy w Kielcach III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie:

Przewodniczący:	sędzia Beata Mierzejewska-Piekarska
Protokolant:	Sekr. sądowy Paulina Górczak

po rozpoznaniu w dniu 2 grudnia 2021 r. w Kielcach

na rozprawie

sprawy z powództwa Z. K. (1)

przeciwko K. K. (1)

o podwyższenie alimentów

1. Podwyższa alimenty od K. K. (1) PESEL (...) na rzecz Z. K. (1) PESEL (...) z kwoty po 600zł miesięcznie do kwoty po 1000(tysiąc)zł miesięcznie płatne z góry do 10-go dnia każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat do rąk matki M. K. (1) poczynając od dnia 28.10.2020r. w miejsce ostatnio zasądzonych alimentów wyrokiem Sądu Okręgowego w Kielcach z dnia 30.05.2012r. sygn. akt I C 555/12;
2. Oddala powództwo w pozostałej części;
3. Odstąpić od obciążania pozwanego kosztami procesu;
4. Wyrokowi w punkcie 1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności

sędzia Beata Mierzejewska-Piekarska

Sygn. akt III RC 637/20

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 22 października 2020 roku złożonym w dniu 28 października 2020 r. małoletnia Z. K. (1) reprezentowana przez matkę M. K. (1) domagała się podwyższenia alimentów od pozwanego K. K. (1) z kwoty po 600 zł do kwoty po 2.000 zł miesięcznie. (k. 3-4)

W odpowiedzi na pozew z dnia 5 grudnia 2020 roku pozwany K. K. (1) wniósł o oddalenie powództwa w całości. W uzasadnieniu pozwany podniósł, że strona powodowa zawyża aktualne koszty utrzymania dziecka. (k. 19-24) Na rozprawie w dniu 2.12.2021r. wyraził zgodę na płacenie alimentów w kwocie 1000 zł., strona powodowa zaś popierała powództwo.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletnia Z. K. (1) ma 13 lat. Jest dzieckiem pochodzącym ze związku małżeńskiego M. K. (1) i K. K. (1). Związek małżeński rodziców został rozwiązany wyrokiem Sądu Okręgowego w Kielcach z dnia 30 maja 2012 r. w sprawie sygn. I C 555/12. Władza rodzicielska nad dzieckiem została powierzona obojgu rodzicom, a w miejscu zamieszkania matki małoletniej ustalono miejsce pobytu dziecka. Dla ojca zastrzeżono prawo do kontaktów swobodnych i nieograniczonych z córką w miejscu i czasie uprzednio ustalonym przez strony. Kosztami utrzymania i wychowania małoletniej córki stron Z. K. (1) obciążono oboje rodziców i z tego tytułu Sąd zasądził od ojca K. K. (2) na rzecz córki Z. K. (2) alimenty w kwocie po 600 zł miesięcznie, płatne z góry do dnia 10-go każdego miesiąca do rąk matki M. K. (1), z ustawowymi odsetkami na wypadek uchybienia płatności którejkolwiek z rat.

dowód: odpis skrócony aktu urodzenia Z. K. (1) (k. 5), akta Sądu Okręgowego w Kielcach w sprawie I C 555/12.

Powódka L. Z. (1) w dacie wydawania tego wyroku miała niespełna cztery lata i chodziła do przedszkola. Zamieszkiwała w domu w tak jak obecnie z matką. Była pod jej opieką.

Matka powódki M. K. (1) w dacie orzekania rozwodu pracowała zarobkowo w firmie (...) w K. i z tego tytułu otrzymywała wynagrodzenie w wysokości 1.180 zł netto miesięcznie. Korzystała z pomocy swoich rodziców, którzy przekazywali jej co miesiąc ok. 700 zł. Ponościła opłaty za przedszkole córki w wysokości 250 zł miesięcznie. W 2012 r. wydała na trzy wizyty córki u alergologa ok. 450 zł.

Z kolei pozwany w dacie orzekania rozwodu zamieszkiwał ze swoimi rodzicami i 20-letnią siostrą. Był muzykiem i pracował jako nauczyciel muzyki na perkusji w (...) Ośrodku (...) i z tego tytułu zarabiał ok. 680 zł netto miesięcznie. Ponadto dorabiał w zespole muzycznym sezonowo na koncertach od maja do października i wtedy zarabiał od 200 do 500 zł za koncert. Ponadto jednej osobie dawał lekcje gry na perkusji, otrzymując 40 zł za godzinę lekcji.

Aktualnie matka powódki M. K. (1) ma 40 lat, nie ma wyuczonego zawodu, ukończyła liceum ogólnokształcące, mieszka w Irlandii Północnej razem z córką i partnerem L. Z. (2), pracuje na stacji benzynowej jako sprzedawca na pół etatu i zarabia 600-900 funtów (ok. 4500 zł.), pracuje również jako opiekunka, sprząta domy i z tego tytułu zarabia 800-900 funtów. Jest zdrowa. Posiada samochód C. (...) z 2009r., oszczędności ma koniecznie 700 funtów, spłaca pożyczki na samochód, zakup mebli -miesięcznie 300 funtów, do spłaty 4 tys. funtów.

(...) matki L. Z. (2), z którym prowadzi wspólne gospodarstwo domowe jest rozwodnikiem, ma dziecko 13 -letnie, płaci na nie alimenty w kwocie 850zł., prowadzi działalność gospodarczą – usługi transportowe i zarabia ok. 2000 funtów.

Matka wraz z partnerem wynajmuje mieszkanie koszt to 529 f., prąd 40-50 f., gaz 100 f. internat 31 f., wyżywienie całej rodziny 800 f.

W skład miesięcznych kosztów utrzymania dziecka podawanych przez matkę wchodzi następujące wydatki w funtach szterlingach: czynsz i media 260, zajęcia taekwondo 40, lekcje śpiewu 53, opłaty za dojazd do szkoły i zajęcia dodatkowe 30, kosmetyki i artykuły chemiczne 40, ubrania 50, uniform do szkoły 20, opłaty szkolne 20, wyżywienie 160, abonament telefoniczny 20, wycieczki szkolne i inne opłaty szkolne 80. Łącznie 773 funty szterlingi, co w przeliczeniu po kursie ok. 5 zł daje kwotę w wysokości 3.924 zł Na taką kwotę strona powodowa ocenia koszty utrzymania małoletniej Z. K. (1).

Z. K. (1) ma 13 lat, nie posiada majątku, chodzi do szkoły w C. do college do klasy 10, uczy się bardzo dobrze. Dziecko choruje na zapalenie zatok -koszt inhalatora 60 funtów+30 funtów sól fizjologiczna i kwas hialuronowy.

Pozwany K. K. (1) nie pracuje od 20.10.2021 r. jest zarejestrowany jako bezrobotny bez prawa do zasiłku, wcześniej pracował jako muzyk w zespole (...), (...), (...) grając na perkusji. Ukończył Akademię (...) w (...) stopnia (licencjat) -muzyk instrumentalista o specjalizacji perkusista. W roku 2020 r. nie składał zeznania podatkowego Pit z uwagi na nie osiągnięcie dochodów. W 2021r. grał na, jak podaje, na 3 weselach i otrzymał za każde 1000 zł. W 2020 r. również

grał na weselach, a z uwagi na pandemię takich imprez było 4 i otrzymał 4000 zł., pieniądze te otrzymał bez żadnej umowy. Nie miał zarejestrowanej działalności i nie otrzymał pomocy z tytułu tarczy antykryzysowej. W latach 2017r. do 2019r. deklarował dochód i składał zeznania podatkowe.

Obecnie mieszka z rodzicami od czerwca 2021r., wcześniej mieszkał z partnerką E. P. z którą ma córkę L. lat 7, na którą nie ma zasądzonych alimentów. Nie ma majątku, oszczędności, kredytów. Ma perkusję -wartość ok.8-9 tys. zł.

W 2020 r. pozwany spędził czas z córką w czasie jej miesięcznego pobytu w wakacje w Polsce. W 2021r. nie widział się z nią, rozmawia jedynie przez wideotelefon. W 2020r. wysłał paczkę o wartości 500 zł. Również babcia M. K. (2) w 2021r. dała wnuczce kwotę 1000 zł. na podróż, 60 funtów na egzamin ze śpiewu i 100 funtów na urodziny. Na te wydatki składał się również ojciec. Babcia ponosiła również koszty związane z przyjazdami wnuczki do Polski w poprzednich latach. Ojciec ma zaległości z tytułu niepłacenia alimentów w kwocie 2600 zł.

dowody: zeznania M. K. (1) (k. 17v-18 z akt SO Kielce sygn. I C 555/12, k. 197-200), zeznania K. K. (1) (k. 18 z akt SO Kielce sygn. I C 555/12, k.197-200), zeznania świadków: L. Z. (2), M. K. (2), E. P. (k.197-200), zeznania podatkowe pozwanego (k.205-233)

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 133 § 1 k.r.o. rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie. Stosownie do art. 138 § 1 k.r.o. w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia dotyczącego obowiązku alimentacyjnego. Dla stwierdzenia czy nastąpiła zmiana stosunków w rozumieniu art. 138 k.r.o., należy brać pod uwagę czy istniejące okoliczności - na tle sytuacji ogólnej - mają charakter trwały, dotyczą okoliczności zasadniczych, ilościowo znacznych i wyczerpują te przesłanki, które w istotny sposób wpływają na istnienie czy zakres obowiązku alimentacyjnego. Zmiana orzeczenia dopuszczalna jest tylko w razie zmiany stosunków po jego wydaniu (patrz: uchwała pełnego składu Izby Cywilnej i Administracyjnej Sądu Najwyższego z 16.12.1987 r., M.P. z 1988 Nr 6, poz. 60 pkt VII).

Przenosząc powyższe rozważania na kanwę niniejszej sprawy w pierwszej kolejności należy zauważyć, że punktem wyjścia do ustalenia, czy w sprawie rzeczywiście doszło do zmiany stosunków w rozumieniu powołanego wyżej przepisu jest ustalenie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanych oraz usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego istniejących w sprawie IC 555/12 Sądu Okręgowego w Kielcach. Ustalenia w tym zakresie Sąd poczynił na podstawie dowodów z akt sprawy IC 555/12, zeznań stron, świadków złożonych dokumentów do akt.

Poza wszelkim sporem pozostaje, że małoletnia ze względu na wiek i brak majątku nadal nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie, a zatem ma prawo do pełnej alimentacji ze strony swoich rodziców. W tym miejscu należy zauważyć, że od ostatniego ustalenia wysokości przysługujących małoletniej alimentów upłynął okres ponad dziewięć lat. Strona powodowa swoje żądanie argumentowała zwiększeniem kosztów utrzymania małoletniej powódki. W ocenie Sądu zakres usprawiedliwionych potrzeb małoletniej w stosunku do stanu istniejącego w dacie orzekania w poprzedniej sprawie uległ istotnej zmianie. Prawdą jest, że małoletnia w tym czasie weszła w fazę zwiększonego rozwoju na ścieżce edukacji szkolnej i ta okoliczność powoduje istotne zwiększenie zakresu jej usprawiedliwionych potrzeb. Małoletnia wówczas chodząca do przedszkola, obecnie uczęszcza do szkoły, pobiera dodatkowe lekcje śpiewu, chodzi na dodatkowe zajęcia sportowe i to bez wątplenia generuje dodatkowe koszty jej utrzymania. Sąd jednak nie dał wiary matce małoletniego, jakoby miesięczny koszt utrzymania córki wynosił ok. 3.924 zł miesięcznie (773 funtów). Wygórowane zostały w szczególności wydatki na ubrania, jak również na wycieczki oraz czynsz i media, które zostały przeliczone na osobę, pomimo tego, że osoba dorosła powinna być w tym zakresie liczona w inny sposób, aniżeli małoletnia.

Obowiązek alimentacyjny ze strony matki dziecka zgodnie z art. 138 § 2 k.r.o. powinien polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego do alimentacji. Jednakże w niniejszej sprawie bezspornym jest, że małoletnia mieszka ze swoją matką, dlatego też w ocenie Sądu oczywistym jest, iż ojciec winien być zobowiązany do świadczeń alimentacyjnych na jej rzecz w wyższym zakresie. Analizując materiał

dowodowy zgromadzony w sprawie, Sąd doszedł do przekonania, że zasądzenie od pozwanego alimentów w kwocie 1000 zł na rzecz małoletniej jest adekwatne zarówno do możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego oraz usprawiedliwionych potrzeb uprawnionej. Orzekając w sprawie Sąd miał na uwadze aktualny stan zdrowia pozwanego, jego bieżące wydatki, jak i jego wkład w wychowanie i utrzymanie dziecka. Sąd doszedł do przekonania, że miesięczny koszt utrzymania małoletniej aktualnie wynosi ok. 1850 zł.

Jednocześnie Sąd jako swojego rodzaju strażnik interesów małoletniej zwrócił uwagę na postawę obojga rodziców, którzy zamiast dążyć do polepszenia sytuacji dziecka, zapominają, że to dobro dziecka jest najważniejsze. Sąd Najwyższy w postanowieniu z 11 lutego 1997 r., II CKN 90/96 wskazał, że „pojęcie dobra dziecka z jednej strony obejmuje całą sferę najważniejszych jego spraw osobistych, przykładowo takich jak rozwój fizyczny i duchowy, odpowiednie kształcenie i wychowanie oraz przygotowanie do dorosłego życia, z drugiej zaś - ma ono wyraźny wymiar materialny. Polega on na konieczności zapewnienia dziecku środków do życia i realizacji celów o charakterze osobistym, a w wypadku, gdy ma ono swój majątek, także na dbałości o jego interes majątkowy” (Legalis, nr 333272).

Biorąc powyższe rozważania pod uwagę, Sąd uznał, że jest za wszech miar uzasadnione, aby pozwany partycypował w kosztach utrzymania małoletniej kwotą po 1000 zł miesięcznie, co stanowi nieco ponad połowę miesięcznych kosztów utrzymania dziecka i w związku z tym zasądził od pozwanego alimenty w takiej właśnie kwocie oraz oddalił powództwo Z. K. (1) w pozostałej części - o czym w pkt I i II wyroku. Sąd zasądził alimenty od dnia 28.10.2020 r. tj. od daty wytoczenia powództwa. Biorąc pod uwagę sytuację majątkową pozwanego, a także jego obowiązki alimentacyjne Sąd na podstawie art. 102 k.p.c. odstąpił od obciążania go kosztami - pkt III wyroku. Rygor natychmiastowej wykonalności, co do pkt I wyroku nadano w oparciu o treść art. 333 § 1 k.p.c.

Sędzia Beata Mierzejewska-Piekarska